

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **Ing. P. L.** pre trestný čin podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2008 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Peter Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka o sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. júna 2008, sp. zn. 2 Ntok 2/06 rozhodol

t a k t o:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e**.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. **sa v y h o v u j e** návrhu odsúdeného Ing. P. L..

Zároveň sa **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2004, sp. zn. 5 T 1/03 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 2005, sp. zn. 1 To 41/2004 v celom rozsahu.

Zároveň sa **z r u š u j ú** aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

O d ô v o d n e n i e:

Uznesením z 5. júna 2008 sp. zn. 2 Ntok 2/06 Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného Ing. P. L. vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5 T1/03.

Podľa § 400 ods. 1 a § 401 Tr. por. zároveň zrušil dotknutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 404 ods. 2 Tr. por. vec vrátil prokurátorovi na došetrenie.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2004 sp. zn. 5 T 1/03 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Bratislava z 1. júna 2005 sp. zn. 1 To 41/2004 boli obž. Ing. P. L. spolu s Ing. P. K. uznaní za vinných z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods.2 Tr. zák. na tom skutkovom základe,

že po predchádzajúcej vzájomnej dohode Ing. P. L. ako kontrolór dane z pridanej hodnoty na Daňovom úrade B. B. II., v mene Ing. P. K. štatutárneho zástupcu F. B., s.r.o. so sídlom v B. B. na D. X., registrovanej pre daň z pridanej hodnoty so štvrtročným zdaňovacím obdobím, v presne nezistenom čase a na nezistenom mieste vyhotovil dodatočné daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia prvého a druhého štvrťroka 1998, ktoré boli dňa 29. júla 1998 doručené správcovi dane, Daňovému úradu Banská Bystrica II, a v ktorých si F. B. s.r.o. so sídlom v B. B. na D. X., neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie DPH za prvý štvrťrok 1998 vo výške 4 258 428 Sk a za druhý štvrťrok 1998 vo výške 4 946 099 Sk a dňa 30. júla 1998 vyhotovil protokol č. 851/240/3496/98/434, 429/45269 z kontroly oprávnenosti nároku na nadmerný odpočet DPH za obdobie prvého a druhého štvrťroka 1998 u daňového subjektu F. B., s.r.o., D. X., B. B., v ktorom uviedol nepravdivé údaje o hospodárskej činnosti, a ktorým potvrdil oprávnenosť nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v celej nárokovanej výške a na základe tohto protokolu a žiadosti F. B., s.r.o. D. X., B. B., ktorá bola Daňovému úradu B. B. II. doručená 30. júla 1998 vydal Daňový úrad B. B. II. dňa 10. augusta 1998 rozhodnutie č. 851/240/45941/98/442 o vrátení daňového preplatku, na základe ktorého po započítaní nedoplatkov vo výške 185 658 Sk bola dňa 11. augusta 1998 zaslaná na účet F. B., s.r.o. D. X. B. B. č. 1070848-319/0900, ktorý dňa 29. júla 1998 založil v S. S. a.s., pobočka Banská Bystrica Ing. P. K., suma 9 018 869,- Sk, na čo Ing. P. K. dňa 12. augusta 1998 vybral z uvedeného účtu sumu 9 000 000 Sk a dňa 11. júna 1999 sumu 19 000 Sk, čím spôsobili Slovenskému štátu zastúpenému Daňovým úradom B. B. II. celkove škodu 9 204 527 Sk.

Za to bol Ing. P. L. odsúdený podľa § 250 ods. 4/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 k trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov a pre výkon tohto trestu bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny v zmysle ust. § 39a ods. 3/Tr. zák. Podľa § 49

ods. 1/ Tr. zák. bol Ing. P. L. uložený aj trest zákazu činnosti výkonu práce vo finančných a kontrolných orgánoch štátnej správy na dobu 5 rokov.

Ing. P. L. spolu s odsúdeným Ing. P. K. boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej strane Slovenskému štátu, zastúpeným Daňovým úradom B. B. II., škodu vo výške 9 204 527 Sk.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu o povolení obnovy konania do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil krajský prokurátor sťažnosť, ktorú neskôr písomne odôvodnil.

Uviedol v nej, že krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie existenciou dvoch navzájom si odporujúcich znaleckých posudkov z odvetvia písmostva, pričom posudok znalkyne PhDr. R. J. bol rozhodujúcim dôkazom pre uznanie viny Ing. P. L..

V takomto prípade však krajský súd mal najskôr oboch znalcov, ktorí podali znalecký posudok vypočuť, a až potom, ak by ich výsluch nevedol k žiaducemu výsledku mal pribrať do konania znaleckú organizáciu, a to podľa § 143 ods.1 Tr. por. (a nie podľa § 110 ods. 1 Tr. por.). Z uvedeného dôvodu odborné vyjadrenie podľa § 119 ods. 2 Tr. por. nemôže slúžiť ako dôkaz, lebo nebolo zabezpečené zákonným spôsobom.

Ak by však krajský súd aj postupoval naznačeným spôsobom a zistil, že skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku PhDr. R. J. sú nesprávne, bol povinný skúmať, či tento dôkaz súdu skôr neznámy môže sám osebe, či v spojení s inými dôkazmi už známymi vo veci odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

V tomto prípade tieto nové skutočnosti však podľa názoru krajského prokurátora nie sú takého charakteru, aby odôvodňovali také rozhodnutie aké prijal krajský súd, keď povolil obnovu konania v predmetnej trestnej veci.

Podstatné totiž pre uznanie viny Ing. P. L. je to, že falošné údaje v dodatočných daňových priznaniach na základe kontroly uznal za pravdivé a na základe jeho protokolu z kontroly došlo k vyplateniu požadovanej sumy.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol sám, že návrh na povolenie obnovy konania Ing. P. L. zamieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods.1 Tr. por. na podklade podanej sťažnosti krajského prokurátora preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť krajského prokurátora je dôvodná, ovšem v inom smere, než uviedol sťažovateľ.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd svoje rozhodnutie o povolení obnovy konania u odsúdeného Ing. P. L. odôvodnil najmä tým, že z odborného vyjadrenia z odboru písmaoznactva Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vyplýva, že odsúdeného je možné vylúčiť ako pisateľa sporných písomností (dodatku daňového priznania). Tento záver korešponduje aj so záverom znalca JUDr. I. N.. Znalkyňa PhDr. R. J. totiž zrejme opomenula vzájomné porovnanie textových a číselných zápisov na všetkých skúmaných písomnostiach, inak by nedospela k takým – nesprávnym záverom, ktoré označovali ako ich pisateľa odsúdeného.

Pritom jeho vina bola založená prevažne práve na záveroch písmaoznaleckého posudku, o čom svedčí nielen rozhodnutie prvostupňového súdu, ale aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 2005 sp.zn. 1 To 41/2004.

Po preskúmaní spisového materiálu preto aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia sa vecne správne vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré ho viedli k záveru o dôvodnosti povolenia obnovy konania v trestnej veci odsúdeného Ing. P. L..

Výsledky odborného vyjadrenia, ktoré má však okrem názvu všetky náležitosti znaleckého posudku, totiž spochybňujú závery znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou PhDr. R. J., ktoré označovali za pisateľa dodatkov daňového priznania, na základe ktorých bolo vyplatené plnenie Ing. P. K. 9 204 527 Sk, práve odsúdenému.

Zo spisového materiálu je rovnako preukázateľné, že tento sporný znalecký posudok v pôvodnom konaní bol jedným z rozhodujúcich dôkazov, slúžiacich pre uznanie jeho viny.

Z uvedeného je teda evidentné, že tento dôkaz, posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý bol v pôvodnom konaní neznámy, by mohol, či už sám o sebe, alebo v spojení s dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste a náhrade škody, pokiaľ takéto závery budú vyplývať z dokazovania, ktoré prvostupňový súd bude povinný vykonať na hlavnom pojednávaní v súlade s Trestným poriadkom.

Na tejto skutočnosti nemenia nič ani sťažnostné námietky krajského prokurátora, že krajský súd nesprávne uviedol číselné znenia ustanovení Trestného poriadku, podľa ktorého pribral do konania Ústav súdneho inžinierstva v Žiline, pretože z jeho obsahu je zrejmé, že ústav napriek tomu, že materiál označuje ako odborné vyjadrenie, má všetky náležitosti znaleckého posudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však nestotožnil s tou časťou rozhodnutia prvostupňového súdu, v ktorej podľa § 404 ods. 2 Tr. por. vrátil vec prokurátorovi na došetrenie, pretože nezistil splnenie podmienok uvádzaných v § 400 ods. 2 Tr. por. t.j., že doplnenie dokazovania pred súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami.

Na druhej strane Najvyšší súd Slovenskej republiky napravil pochybenie prvostupňového súdu, ktorý vo výroku svojho uznesenia opomenul podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušiť okrem rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2004 sp. zn. 5 T1/03 aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 2005 sp. zn. 1 To 41/2004, v spojení s ktorým prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková